

Гледајте пред вама шта бива, од Господа би ово, и дивно је у очима нашим. Дакле, и ми ћемо пророчки рећи: "Ово је дан, који учини Господ, порадујмо се и повеселимо на њ." Јер ево отац наш који је био с нама пре мало времена, и који је Господу духом отишао, нама је опет духовно данас дошао, и од нас не одступа молитвама. Јер га видимо, као што нас је веселио пређе у животу у оном што је телесно, како нас сада још изврсније теши у оном што је духовно. Јуче он, сабирајући трпезу страних и убогих, изношаше и примајући тешаше, а данас је сам у Аврамовим селима приман, и зато што му је угодно творио радује се с њим. Јуче нам он смерношћу главу преклањаше, а данас ми клањајући се свети гроб његов целивамо. Јуче/46 нам чашу љубављу црпљаше, данас миром светих својих моћију помазујући освећује и чудесима задивљава. Колико је благ Бо Израилев правима срцем, који подиже смерне на висину и даје милост онима који га се боје сада и у дане века вековима! Дакле, зар да се не задивимо овоме, па да апостолски не речемо: "Незабораван је Бог да заборави труд и награду дела људи својих, који учинише у име његово, послуживши светима и свима убогим." Јер ево молитве и милости и сва остала добра дела оца нашега узиђоше у сећање пред Бога, и за добра добра је од њега примио, као што видите данас, како га пред свима вама Бог прослави и задиви чудесима дивним не само да точи миро из гроба од светих моћију, или да недужне исцељава и духове одгони, него учини да и на стени исписана слика светога и часнога лика његова провре миром из тврдога камена и сухог вара, на славу његову.

И, као што је пређе у Светој Гори, у туђим странама, тако је и сад учинио међу вама чедима, у земљи људи својих, коме ће код ове мале славе дати да уђе у већу, кад буде у поновном оживљењу, уверавајући нас тим Богом, да и ми, видевши од Бога почести оца нашега, будемо подржаваоци добрим делима његовим, којима угоди Богу, и Бог га прослави. Штавише Бог, хотећи нас присвојити својој љубави, преко светих својих чини чудотворства међу нама, да разумемо како Бог зна сваку љубав према њему, и ако ко шта добро уради њега ради, од његових очију које све виде неће се сакрити, и добрима је добар работодавалац. Свети, са земље узети, не требају земаљске пролазне славе, нити траже почести од људи, не будући с људима. Јер славу и почаст, које око не види нити ухо чу, од Бога који их је прославио, као они који су га заволели, примају на небу, и земаљско не желе, како пророк од њих Богу говорити: "Према оном што ми је на небу од тебе, шта ја хоћу на земљи?" Сва ова чудеса чине свети ради нашега спасења, да, видевши их, Бога прославимо говорећи: "Диван је Бог у светињи својој и свети његови, у којима Бог удиви сву вољу своју, слаavimo их, да им достојно и по могућству подржавамо

у свем, добрим делима к Богу."

Зато и ја, узбуђен, све вас по крви ми у Господу сроднике молим, подржавајте делима оца нашега, која видесте, имајте веру праву, правду и суд, смерност и кротост, љубав према ближњим, дарежљивост према убогим, милост према једнокалним/47 нам створењима и једнородним крштењима, која су вам под влашћу, велим, знајући да је и ваш и њихов Господ на небесима, и да нема разликовања лица у Бога. Пред њ ће стати цар с војником, господар с робом, син са оцем и отац са сином, кад се представе престолу. И Бог на суду седи, река огњена тече, шумно тражећи да прими грешнике, и књиге наших дела, где се прстом божјим уписасмо, отварају се, јер у књигама твојим, рече, све ће се написати. И тада ће као горки клеветници стати пред нама греси наши, изобличавајући нас, и страшно ће се на тој страшној при/48 свако испитивати, где није лако укривити лажју истину, или подмитити судију који не треба ништа, јер све има. И тада ће свако своја дела видети и поплашиће се, и нема камо побећи. Јер, знајући ово, апостол рече: "Пошто ће Господ судити људима својим, страшно је упасти у руке Бога жива." Тога ради и ја вам говорим да се отресете свега што је зло, и све што видесте и чувате од оца нашег, то чините, да, и молитвама његовим избегавши више речене страхоте, с њима вечна добра добијамо у бескрајње векове. А Бог мира и љубави молитвама (светога) оца нашег са свима вама и нама, Амин!

* * *

Растко Немањић - Свети Сава (између 1171. и 1175-1235). Најмлађи син великог жупана српског Стевана Немање, Растко, који је само две године, као младић, управљао Хумском Земљом, да затим изненадно напусти светске ствари и оде у манастир, као монах Сава, постао је, временом, један од најмоћнијих стубова српске средњовековне културе. Дизао је манастире и стварао од њих крупне културне и просветне центре; изборио је независност српске цркве, којој је био и први архиепископ и законодавац;

помагао је саветом и смишљеним дипломатским акцијама свога брата, првовенчаног српског краља Стефана. Стигао је уз све то да буде и писац: Животопис св. Симеуна, који је написао као саставни део Студеничког типика, текст је велике књижевне вредности. Поред тих дела, оставио је за собом и друга: Карејски типик, Типик манастира Хиландара, Писмо игуману Спиридону, Номоканон. Говор који је одржао о годишњем помену светога Симеуна (тако је, после смрти, прозван Стеван Немања), када је, по причању, из свечевог тела потекло чудотворно миро, унео је "мних" Теодосије у Живот светога Саве